

APS. 1. 85. 154

Catechism on the Lord's Supper, in Gaelic.

LEABHAR-CHEIST

AIR

SUIPEIR AN TIGHEARNA,

AIR SON FEUM

ÒG LUCHD-COMANACHAIDH,

AGUS NA BUIDHNE 'S FAIDE AIR AN AGHAIDH
ANNS NA SGOILEAN SABAID.

LE FEAR-TEAGAISG SGOIL-SHÀBAID.

PAISLEY—ALEX. GARDNER;
EDINBURGH—MACLACHLAN, STEWART, & Co.
J. JOHNSTONE, AND OLIVER AND BOYD:
GLASGOW—W. COLLINS, D. MACVEAN,
AND G. GALLIE.

Price Three Halfpence

1845

National Library of Scotland

B000310611

2119.
LEABHAR-CHEIST

AIR

SUIPEIR AN TIGHEARNA,

AIR SON FEUM

ÒG LUCHD-COMANACHAIDH,

AGUS NA BUIDHNE 'S FAIDE AIR AN AGHAIDH

ANNS NA SGOILEAN SABAID.

LE FEAR-TEAGAISG SGOIL-SHÀBAID.

PAISLEY—ALEX. GARDNER:

EDINBURGH—MACLACHLAN, STEWART, & Co.

J. JOHNSTONE, AND OLIVER AND BOYD:

GLASGOW—M. OGLE & SON, W. COLLINS,

D. MACVEAN, AND G. GALLIE.

MDCCCXLV.

THE following Catechism has been compiled with the view of furnishing to the more advanced Classes of Sabbath Schools, young Communicants, and others, in a *cheap* form, a brief and comprehensive view of the doctrines and duties connected with the ordinance of the Lord's Supper.

A few of the Answers to the Questions are rather long for some young persons to be able to commit to memory. In such cases, it will be found a useful exercise for them to read over these Answers frequently, till they are able to repeat the *substance* of them, in their own words. •

A. G.

PAISLEY, MARCH, 1845.

LEABHAR-CHEIST

AIR

SUIPEIR AN TIGHEARNA.

1. Cò shuidhich sàcramaid suipeir an Tighearna?

F. Ar Tighearn' agus ar Slànùighear Iosa Crìosd, Mat. xxvi. 26—28.

2. An e Esan, agus Esan a mhàin, mar Mhac Dhé agus Ceann na h-Eaglais, aig am beil còir agus comas stéighcan suidhicht' aoraidh cràbhach a shònrachadh?

F. Is e—agus uaith sin tha'n t-abstol Pòl a' tòirm-easg a bhi “fo òrduighean—a' teagasg àitheantan dhaoine mar theagasg,” Col. ii. 20—22; Mat. xv. 9.

3. Cia cuid do na h-ainmean a th' air an gairm do'n t-suidheachadh so anns an sgrìobtur?

F. Tha e air a ghairm an Comanachadh—am Breith-buidheachais—Cupan a' bhèannachaidh—Bòrd an Tighearna—Suipeir an Tighearna—agus a' Chuirm.

4. C'arson a tha'n *Comanachadh* air a ràdh ris?

F. A thaobh gur ann a tha creidmheach a' mealtainn le chéile co-chomann sochaircan na saorsa, 1 Cor. x. 16; agus mar an ceudna co'luadar gràsmhor agus companas ris an Athair, ris a' Mhac, agus ris an Spiorad Naomh, 1 Eoin i. 3; 1 Cor. x. 20, 21; Eoin xiv. 23.

5. C'arson a tha'm *Breith-buidheachais* air a ràdh ris?

F. Tha'm *Breith-buidheachais* air a' ghairm do'n òrdugh so, do bhrìgh gu'n robh buidheachas air a' chleachdadh aig a' cheud shuidheachadh, agus a thaobh gu'm beil a choimhead 'na chothrom iomchuidh gu taing agus moladh a thoirt do Dhia air son a “thiodhlaic do-labhairt,” Luc. xxii. 19; 1 Cor. xi. 24; 2 Cor. ix. 15.

6. C'arson a tha *Cupana' bheannachaidh* air a ràdh ris?

F. A thaobh gu'm beil am fìon anns a' chupan na shamhladh air fuil Chrìosd; agus mar sin 'na gheall no na chomharradh air uile bheannachdan na slàinte, 1 Cor. x. 16.

7. C'arson a tha *Bòrd an Tighearn'* air a ràdh ris?

F. Tha 'n t-ainm so air a ghairm dheth leis an abstol, a chum eadar-dhealachadh a chur eadar e agus cuirmean ìodhalach àraidh eile do'n goireadh e "bòrd nan deamhan," 1 Cor. x. 21.

8. C'arson a theircar *Suipeir an Tighearna* ris?

F. Tha 'n t-ainm so air a ghairm dheth, a thaobh gu'm b'e an *Tighearna* Crìosd a shuidhich e air tùs, agus a thaobh gu'm beilcar 'ga chumail mar chuimhneachan air-san, agus air fhulangasan; agus tha uile chùmhnanntan Spioradail air an solar leis-san a mhàin, 1 Cor. xi. 20—26.

9. C'arson a theirear a' *Chuirm* ris?

F. Tha *Chuirm* air a ràdh ris an déigh *féisd na càisge*, ni a b'e "uan gun ghaoid" a bha air itheadh maille ri luibhean searbha agus aran neo-ghoirtichte, Ecs. xii.

10. An robh an "t-aran neo-ghoirtichte" 'na shamhladh air an fhonn inntinn anns am bu chòir féisd na càisg' itheadh?

F. Bha—agus is ann air an dòigh chudna tha sinn gu itheadh do Shuipcir an Tighearna "le aran neo-ghoirtichte an *treibhdhìreis* agus na *firinn*," 1 Cor. v. 8.

11. An robh an t-uan Càisge 'na shamhladh faisneachail air ar Tighearn' Iosa Crìosd?

F. Bha—agus is ann uaith sin a labhair Eoin Baiste—"Fèuch Uan Dé a ta toirt air falbh peacaidh an t-saoghail!" agus tha 'n t-abstol ag ràdh—Crìosd ar n-uan Càisge air ìobradh air ar son," Eoin i. 29; 1 Cor. v. 7.

12. C'arson a tha *sàcramaid* air a gairm 'do Shuip-eir an Tighearna?

F. Bha'm facal so o shean a' ciallachadh *bòid*, agus tha e coltach gu'n robh e air a ràdh ri Suip-eir an Tighearna, a thaobh a' chùmh-naint shòlaimte fò'm beil sinn a' dol a chum a ghràdhachadh agus scribeis a dheanamh dha 'nuair a chomhpàirticheas sinn d'i.

13. Ciod a ta air a ciallachadh leis an fhacal *Sàcramaid*?

F. Tha e ciallachadh a nis, an dearbh ni a tha air a mhèneachadh ann an Leabhar Aithghearr nan Ceist—"Ordugh naomh air a shuidheachadh le Criosd, anns am beil Criosd agus sochairean a' chùmh-naint nuaidh air an taisbeanadh, air an seulachadh, agus air an cur ris na creidmich le comharraibh faicsinneach.

14. Ciod a tha thu ciallachadh le "comharraibh faicsinneach?"

F. Tha so a' ciallachadh an arain agus an fhìona (aig an t-Suip-eir) a th'air a bhristeadh agus air a dhòrtadh a mach, agus a th'air a thoirt seachad agus air a ghabhail: tha na nithe so a' ciallachadh comharraibh a tha samhlachadh nithe spioradail.

15. C'arson a tha comharraibh *faicsinneach* air a ghairm dhiubh?

F. Chionn gu'm beiliad air a'mothachadh le'r ceud-fàithean corparra; agus mar so eadar-dhealaichte o òrduighean eile, mar tha searmonachadh, ni a ta gu soilleir a' labhairt r'ar tuigs' a mhàin.

16. Ciod is crìoch do na "comharraibh *faicsinneach*" so?

F. 'S e-chrìoch mu'm beilear a' cleachdadh nan "comharraibh faicsinneach" so chum aire dhùsgadh, agus drùghadh air a' chridhe agus air an tuigse tre nan ceud-fàithean corparra, 1 Pead. iii. 21; Ròm. iv. 11.

17. Ciod an ni a th'air a chiallachadh leis a' "chùmhnanta nuadh?"

F. Tha e ciallachadh cùmhnanta nan gràs, no'n suidheachadh diadhaidh sin eadar pearsaibh fa leth na Diadhachd, ni leis am beil slàinte tre Chrìosd air a tairgse *gu saor* do na h-uile, agus gu gràsmhor air a' tasgadh do'n aiteam a chreideas annsan. Tha e air a ghairm "nuadh," a chum eadar-dhealachadh a chur eadar e-fèin agus cùmhnanta nan gnìomh, a bha 'g iarraidh ùmhlachd iomlan oirnn a chum 's gun gabhadh Dia le 'dheadh-thoil ruinn, Gal. iii. 12—29.

18. Ciod a tha thu a' ciallachadh le "sochaircan" a' chùmhnante so?

F. Gach uile bheannachd a bhuineas do shlàinte —fabhar Dhé a bhos air thalamh—agus glòir a mhèaltainn anns an t-saoghal nèamhaidh, Rom. viii. 28—39; 2 Cor. iv. 15—18.

19. Ciod am modh air am beil Chrìosd agus na sochaircan so air an "taisbeanadh" ann an shuiper au Tighcarna?

F. Anns an t-suidheachadh so tha Mac Dhé air a thaisbeanadh mar air a dheanamh 'na fhèoil, agus a chorp mar air a bhristeadh, agus 'fhuil mar air a dòrtadh air "ar son-ne" agus air son mathanais ar peacaidh. Air dhuinn mar so "bhi air ar deanamh rèidh ri Dia tre bhàs a Mhic," tha sinn a' faotainn cuireadh gu itheadh agus òl aig a bhòrd, mar chomharradh air 'fhàbhar agus air a chàirdeas, Rom. v. 10; Luc. xxii. 19, 20, 30.

20. Ciod a th'air a chiallachadh le Chrìosd agus na sochaircan so bhi air an "sculachadh" do chreidimhich?

F. Tha comhpàirteachadh le creideamh do shuiper an Tighcarna air a mheas mar a' daingneachadh creidimh pobuill Dé, agus a' sparradh firinn au t-

soisgeil ni's mò air an iuntinnean. Uime sin, tha'n t-òrdugh air a shamhlachadh ri "seulachan" a ta air an ceangal ri banntaibh rìoghail chum am fagail daingean agus an dlighe a dhearbhadh.

21. Ciod a tha thu a' ciallachadh le Criosd agus slàinte bhì air an "cur ris" na creidmhidh?

F. Ann an Suipeir an Tighearna tha Criosd agus slàinte air an toirt dachaigh a dh'ionnsuidh a' chreidmhidh, a tha mar so air a ghairm, agus air a dhcanamh comasach le gràs, a chum an cur ris féin le creideamh gu pearsanta. Tha sinn gu léir a thaobh nàduir "truagh agus bochd, dall agus lomnochd;" agus ann an Suipcir an Tighearna 'nuair a choimhidcas sinn i le creideamh, tha'n ioc-shlaint cheart againn air a cur ruinn chum ar leigheas o na h-uile so, Rom. iv. 11; 1 Pead. iii. 21.

22. C'uin a shuidhich ar Tighearn' an t-òrdugh so?

F. Air an oidhch' iomraitich sin air an dcach a bhrath, 1 Cor. xi. 23.

23. Ciod a tha so a' teagasg dhuinne?

F. Tha e taisbeanadh air mhodh drùighteach, gràdh agus truacantas an t-Slànuighir, a rinn air an uair bu truime a bhròn, cha n-e mhàin cuimhneachadh air a phobull, ach a chuir a leithid do shaoibhreas air leth air son an suaimhneis agus an comhfhurtachd anns gach linn, Marc xiv. 22—42.

24. Cia cho fad 's a tha e gu marsainn?

F. Tha e gu marsainn gu ath theachd Chriosd,—1 Cor. xi. 26. "Oir cia minig 's a dh'itheas sibh an t-aran so, agus a dh'òlas sibh an cupan so, tha sibh a' foillseachadh bàis an Tighearna *agus an tig e.*"

25. Am beil e mar fhiachaibh air Criosduidhean an t-òrdugh so a choimhead?

F. Tha'n t-òrdugh so a choimhead, gu soilleir air iarraidh leis an t-Slànuighear, "Deanaibh so mar chuimhneachan ormsa," Luc. xxii. 19. Uime sin tha

e mar fhliachaibh oirnn an àithne so a chumail cho math ri aon eile. Os bàrr, 's i an àithne bhàis agus dheireannach a bha'n dlù-dhàimh r'ar *cuimhneachan* air-san, agus air fhulangas agus air a' bhàs a dh'fhuiling e air ar son-ne: nochdadh e uime sin cion spéis agus mi-thaingeachd ann an aon do a dheisciobuil, dearmad a dheanamh air a chumail, Eoin xv. 10, 14.

26. Am beil aobhair sam bith eile mu'm bu chòir dhuinn an t-òrdugh so a choimhead?

F. Tha; tha e 'na dhòigh ro iomchuidh air ar gràdh do'n t-Slànuighear a chur an céill, ar creideamh àmsan maille ri ar spéis d'a aobhair agus d'a phobull.—Is e an aon dòigh àraid air cumail suas cuimhne air Crìosd air a' cheusadh 'san t-saoghal, agus prìomh theagasg an t-soisgeil a chumail do glmàth air chuimhne; agus tha e 'na mheadhon sònraichte air ar "fàs ann an gràs" a chur air aghaidh; agus ar comhfhurtachd agus ar dearbhachd air gràdh Dé do'r taobh a mheudachadh, Marc viii. 38; Seumas iv. 8; Gniomh. ii. 42—47.

27. Cìod an scalladh as sgriobturaile is còir dhuinn a ghabhail air nàdur agus crìoch an òrduigh so?

F. 'Se'n sealladh as reusanta agus as sgriobturaile anns am faodar amharc air—gu'm beil e air a shònrachadh gu prìomh fhìrinnean an t-cagaisg Chrìosdail a thaisbeanadh gu follaiseach, an eòlas a chumail an gnàth-chuimhne, agus an daingneachadh; agus leis a sin gu'm bi lcas spioradail na h-aiteam a choimhideas e gu h-iomchuidh air a chur air aghaidh; am feadh, air an taobh-san, a tha e dùsgadh aidmheil shòlaimte air staid inntinn a tha co'-chòrdadh ris na fìrinnean so.

28. Nach e àrd chrìoch an òrduigh so *bàs an Tigh-earna* chumail air chuimhne gus an tig e?

F. 'S e; ach cha n-cil bàs Chrìosd 'na fìrinn a tha scasamh na h-aonar—Tha uile fhìrinnean mòra sònraicht' an t-Soisgeil a' toirt dearbhachd air; agus

uime sin, 'se'n aon chrìoch mhòr do Shuipeir an Tighearna, cha n-e mhàin "Crìosd, agus csan air a cheusadh" a nochdadh, ach cuibhrionn do na teagasgan as soilleire tha'n dàimh ris, 1 Cor. i. 18, 24, 30; ii. 2.

29. An e taisbeanadh na firinn Chriosdail an aon chrìoch àraid a tha suidheachadh suipeir an Tighearna gu chur air aghaidh?

F. Cha n-c;—Is e mhàin na *meadhonan* gu toirt mu'n cuairt na crìche a shònraicheadh—'se sin ri ràdh, math spioradail na h-eaglais, no pobuill Dé, 1 Cor. iii. 21—23.

30. An i firinn—air a taisbeanadh le briathraibh no le comharraibh—am meadhon a ghnàthaich Spiorad Dé chum eòlas a shluaigh chreidmheich a chur air aghaidh?

F. 'Si—"Naomhaich iad troimh an fhìrinn: 'is e t'fhacal-sa an fhìrinn, Eoin xvii. 17.

31. Co iad ma ta cuid do na fìrinnean as àraidh a tha thu tuigsinn a bli air an gabhail a stigh anns an òrdugh sò?

F. 1. Mac Dhé a bhí air tighinn 'san fheòil.—2. Cinnteachd 'fhulangais agus a' bhàis.—3. Nàdur a bhàis chruaidh a dh'fhuiling e.—4. Gu'n do bhàsaich e gu toileach.—5. Gu'm b'ann an àite muinntir eile bhàsaich e.—6. Gu'u robh a bhàs ag iocadh ìobairt réitich air son na rinn iad do pheacadh.—7. Gu'n robh cùmhnanta nan gràs air a dhaingneachadh leis.—8. Gu'm beil Crìosd agus slàinte gu saor air an tairgse dhuinn.—9. Gu'm beil Crìosd 'na fhulangas air a chur na eisempleir dhuinn.—10. Gràs agus tròcair Dhé.—11. Ceartas agus naomhachd Dhé.—12. Gràdh, tròcair agus irioslachd Chriosd.—13. Nàdur truailidh agus aingidh a' pheacaidh.—14. Ar staid thruailidh pheacach thaobh nàduir.—15. Ar teasraiginn o staid ciont agus dìtidh, agus ar n-

aiseag gu fàbhar Dhé.—16. Ar n-aonadh ri Crìosd.—
 17. Ar comhpàirteachadh le chèile do bheannachd-
 an na slàinte, agus ar n-aonadh ri chèile ann an
 Crìosd.—18. Nàdur a' chreidimh, agus ar feum
 air, mar ni nach gabh seachnadh.

32. Am beil thu tuigsinn nach e mhàin gu'm beil
 na fìrinnean so sgriobturail, ach air an gabhail
 a stigh agus air an taisbeanadh ann an suipeir an
 Tighearna? F. Tha.

33. Cia mar tha teagasg Chrìosd anns an fheòil
 air fhoillsachadh innte?

F. Tha Crìosd ag ràdh mu'n aran, "Is e so mo
 chorp," agus mu'n chupan "Is i so m' fhuil." 'Tha so a'
 nochdadh gu soilleir gu'n do ghabh Crìosd an daonn-
 achd g'a ionnsuidh féin, gu'n do "rinneadh am focal
 'na fheòil, agus gu'n do ghabh e còmhuidh 'n-ar
 measg-ne—"Is mòr rùn-dìouhair na diadhachd:
 dh' fhoillsicheadh Dia 'san fheòil," Eoin i. 14; 1
 Tim. iii. 16.

34. Cia mar a tha dearkhad a bhàis air a thais-
 beanadh?

F. Thuirt Crìosd mu'n aran bhrìste "Is e so mo
 chorp-sa," agus mu'n chupan "Is i so m' fhuil-sa air a
 dòrtadh air bhur son," agus uime sin 's i àrd chrìoch
 mhòr an òrduigh so, "bàs an Tighearn fhoillsach-
 adh gus an tig e," 1 Cor. xi. 24—26.

35. Cia mar tha nàdur cruaidh a bhàis air fhoill-
 seachadh?

F. Tha so air fhoillsachadh anns an aran bhrìste,
 agus anns an fhìon dhòirte, a tha samhlachadh corp
 brìste agus fuil dhòirte an t-Slànuighir—tha so a' cur
 an céill nach do bhàsaich e mar their sinn bàs
 nàdurra.

36. Cia mar tha thu faicinn gu'n do ghéill Crìosd
 gu toilcach do'n bhàs?

F. Faodaidh sinn fhaicinn uaithe so: anns an òr-

dugh, tha Crìosd féin air a nochdadh dhuinn a' *glacadh* an arain, 'ga *bhristeadh*, agus 'ga *thoirt* maille ris a' chupan d'a dheiseibluibh; agus tha e air a dhaingneachadh leis an nì a thuir e-féin ris na h-Iudhaich, "Cha n-eil neach air bith 'ga thoirt uam, ach a ta mi 'ga leigeadh sìos uam féin," Eoin x. 18.

37. Cìod a th' air a chiallachadh le Crìosd a bhàsachadh an àite an t-sluaigh?

F. Tha e ciallachadh, Crìosd a dh'fhulang agus a bhàsachadh mar cheann cùmhnanta 'phobuill,—air an aon dòigh ri Adhamh, (a bha uime sin air a ghairm "samhladh an Tì ud a bha ri teachd," Rom. v. 14.) bu cheann cùmhnanta d'a uile ghincalach.

38. Cia mar a ta e air fhoillseachadh gu'n dh'fhuiling Crìosd ann an àite pheacach?

F. Tha e soilleir o na briathran a labhair e-féin an àm dha bhi suidheachadh na Suipearach, "Is e so mo chorp-sa a bhristeadh air *bhur son-sa*." Ni's faide, tha e 'g ràdh mu'n *chupan*, "Is i so m' *fhuil-sa* an *Tìomnaidh Nuaidh*." Agus ann an Eabh. vii. 22.—tha e air a ghairm "urras air coimheangal a's fearr." Agus ann an seadh an sgriobtuir tha 'm facal urras, a' ciallachadh fear a ghabhas os làimh fiachan fir eile a phàigheadh, no fulang 'na àite. Mar so chaidh Iudah an urras air Iacob air son tearuinnteachd Bheniamin agus thairg e bhi 'na fhear-naisgte 'na *ionad*, Gen. xlv. 32, 33; Philemon, rann 18, 19.

39. Cìod a th' air a chiallachadh le bàs Chrìosd a bhi *dubhadh a mach pheacanna*?

F. Tha e ciallachadh gu'n do ghiùlain Crìosd *dioghaltas* ar peacanna gu h-ìomlan, 'na fhulangas—agus gu'n robh a bhàs da rìreadh 'na ìobairt réitich.

40. Am beil an teagasg so air a chur an céill anns an t-Suipeir?

F. Tha: Mat. xxvi. 28. "Isi so m' huil-sa an tiomn-aidh nuaidh, a dhoirtear air son mhòran chum math-anais pheacanna."

41. Am beil i 'na firinn a tha gu tric air a teagasg 'san sgrìobtur?

F. Tha: "Lotadh e air son ar peacadh-ne, bhruthadh e air son ar n-aingidheachdan,—leag an Tighearn airsan aingidheachd gaeh aoin dinn—air son eusaontais mo shluaigh-sa bha e air a thrombhualadh—Oir giùlainidh e an euceartan—Ghùlain e peacadh mhòrain, agus rinn e eadar-ghuidhe air son nan eiontach," Isa. liii. 5—12. "Ghràdhaich Crìosd sinn agus thug se e-féin air ar son, 'na thabhartas agus 'na ìobairt do Dhia," Eph. v. 2. "Oir a ta Crìosd ar n-uain eàisge air ìobradh air ar son," 1 Cor. v. 7. "Oir dh' fhuiling Crìosd fein aon uair air son pheacanna, am fìrean air son nan neo-fhìrean," 1 Pead. iii. 18. "Fhuair Crìosd bàs air son ar peacanna a réir nan sgrìobtur," 1 Cor. xv. 3.

42. Am beil e 'na theagasg beò agus seasmhaeh a measg Chrìosduidhean?

F. Tha: agus uaithe so thuirt Pòl, "Aeh nar leigeadh Dia gu'n deanainn-sa uail aeh ann an erann-eusaidh ar Tighearna Iosa Crìosd," Gal. vi. 14; Phil. iii, 8, 9.

43. Am beil e soilleir gu'm beil "aon ìobairt" Chrìosd air a gabhail le Dia, mar dhìoladh *iomlan* air son pheacanna nan uile ehreidmhaeh?

F. Tha—faodaidh so a bhi air a thuigsinn o ehuir-eadh a bhi air a thoirt do ehreidmhaeh itheadh agus òl aig "bòrd an Tighearna" mar ehomharradh air sìth agus réite—agus tha e gu soilleir air a ehur an eéill leis an abstol, "Oir le aon ìobairt rinn e ehaidh foirfe iadsan a ta air an naomhachadh," Eabh. x. 12—14.

44. Ma ghabh Dia ri "aon ìobairt" Chrìosd mar

ìobairt réitich iomlan air son uile pheacanna a shluaigh, nach eil sin a' toirmcasg ìobairt sam bith eile a thairgse do Dhia air son dubhadh a mach pheacanna?

F. Tha—tha na h-uile oidheirp do'n t-seòrsa sin gu soilleir a' dcanamh tarcuais air iomlanachd “aon ìobairt” Chrìosd; tha iad mar an ceudna a' toirt o 'mhòrghalachd agus o 'òirdheirceas mar an “t-àrd Shagart mòr a chaidh a steach do na nèamhaibh,” Eabh. iv. 14; vii. 27.

45. Am beil sinn gu amharc air gnàth-fhrithealadh Suipcir an Tighearna mar thabhartas ìobairteach do Dhia?

F. Cha n-eil—tha e mhàin 'na *chluimhneachan* air Chrìosd agus a bhàs mar réite air ar son-ne—“Deanaibh so, cia minig 's a dh' òlas sibh e, *mar chluimhneachan ormsa,*” 1 Cor. xi. 25, 26.

46. Cia mar a thachair gu'm beil uircad dó bhuaidh agus do dh' éifeachd ann an “aon ìobairt” Chrìosd, is gu'm beil i 'na h-ìobairt réitich uil'-fhoghainteach air son pheacanna an t-saoghail?

F. Do bhrìgh gur esan *Mac Dhé* cho math ri Mac an duine—thug òirdheirceas neo-choitcheann a nàdur dhiadhaidh an fhiùghalachd agus an luach so do na dh' fhuiling e 'na nàdur daonna, Eabh. vii. 25—28.

47. An robh e feumail gu'm biodh Chrìosd araon 'na Dhia agus 'na dhuine chum gu'm biodh a bhàs 'na éirig dhiongmhalt' air son ar peacaidh-ne?

F. Bha,—bha e uil'-iomchuidh agus ceart gu'm fuilingeadh an dearbh nàdur sin a pheacaich; ach a dh' casbhuidh aonaidh ris an nàdur dhiadhaidh, bliodh 'fhulangasan gun tairbhe sam bith. “Uime sin b' fheumail da anns na h-UILE NITHIBH bhi air a dheanamh cosmhuil r'a bhràithribh, chum gum biodh e 'na àrd-shagart tròcaireach agus dileas ann an

nithibh a thaobh Dhó, chum réite dhcanamh *air son pheacanna an t-sluaigh*,” Eabh. ii. 17.

48. Cionnas a tha e soilleir gun robh cùmhnanta nan gràs air a dhaingneachadh le bàs Chrìosd?

F. Tha so soilleir o bhriathran féin, “Is e an cupan so an *tiomnadh nuadh*, (no an Cùmhnant nuadh) ann *am fhuil-sa*,”—’Se sin, tha mo bhàs-sa a’ co-lionadh cumha a’ chùmhnaint nuaidh—agus uime sin tha na h-uile beannachd a bh’air an gealltuinn ann a nis cinnteach—“oir gcallanna Dhé uile ann-san is seadh iad, agus ann-san is Amen iad,” Mat xxvi. 28; Luc. xxii. 20; 2 Cor. i. 20.

49. Cia mar tha saor *ìobairt* no tiodhlac Chrìosd agus slàinte air a thaisbeanadh anns an òrdugh so?

F. Tha so gu mòr air a thaisbeanadh anns a’ mhodh air an *tug* Chrìosd an t-aran agus am fìon da dheisciobuil, ag ràdh;—“*Gabhaibh, ithibh—òlaibh uile dheth.*” Mar so thairg Chrìosd e-féin gu saor d’a phobull. Is e co dhiùbh tiodhlac an Athar, “Oir is ann mar sin a ghràdhaich Dia an saoghal, gu’n tug e ’aon-ghin Mhic féin, chum as ge b’e neach a chreideas ann, nach sgriosar e, ach gu’m bi a’ bheatha shiorruidh aige.” Mat. xxvi. 26, 27; Eoin iii. 16.

50. Cionnas a tha e air fhoillseachadh gu’n do chuir Chrìosd le ’fhuilangas *eisempleir* romhainn?

F. Tha e gu soilleir air a dhearbhadh anns an Sgrìobtur, nach e mhàin gu’n d’rinn Chrìosd ’na bhàsachadh réite air son ar peacanna, ach gu’n do chuir e *eisempleir* fa’r comhair, fulang air son *muinntir eile*; agus mar an ceudna, an dòigh air an còir dhuinn fulangasan do gach gnè a *ghìulan*—“Le so is aithne dhuinn gràdh Dhé, do bhrìgh gu’n do chuir e sìos ’anam féin air ar son-ne: agus is còir dhuinne ar n-anama féin a chur sìos air son nam bràithre,” 1 Eoin iii. 16. “Oir is ann a dh’ionnsuidh so a ghairmeadh sibh: do bhrìgh gu ’n d’fhuil-

ing Crìosd mar an ceudna air bhur son, a' fàgail eisempleir agaibh, chum gu leanadh sibh a cheum-anna," 1 Pead. ii. 21.

51. Cia mar tha *gràdh* agus *tròcair* Dhé air am foillseachadh anns an òrdugh so?

F. Ann an suipeir an Tighearna, tha sinn gu bàs an Tighearna "fhoillseachadh gus an tig e;" ach cha n-urrainn sinn so a' dheanamh gu ceart; mur cuimhnich sinn gur e Crìosd "tiodhlac do-labhairt" an Athar; agus gu'n "d' rinn e esan 'na ìobairt-pheacaidh air ar son-ne," agus "gu'n tug e thairis e air ar son-ne uile." "An so a ta *gràdh*, cha n-e gu'n do ghràdhaich sinne Dia, ach gu'n do ghràdhaich esan sinne, agus gu'n do chuir e a Mhac feing gu bhi 'na ìobairt-réitich air son ar peacanna," 1 Eoin iv. 10; Rom. viii. 32; 2 Cor. v. 21; Eoin iii. 16.

52. Cia mar a ta *ceartas* agus *naomhachd* Dhé air am foillseachadh?

F. Ann am bàs Chrìosd, ni a ta 'n t-òrdugh so a' cumail air chuimhne, tha sinn a' faicinn nach eil Dia a' "caomhna 'Mhic féin," ach gu'm beil e a' togail làn dìoladh ar peacanna, eadhon o Mhac a ghràidh. Bha 'naomhachd agus a' cheartas mar so gu soilleir air am foillseachadh—bha a lagh naomh' air "àrdachadh agus air a dheanamh urramach"—bha iarrtas a chruaidh cheartais air a làn fhreagrachd—agus aithris an sgrìobtuir air a dhearbhadh 'na fhìrinn, "as eugmhais dòrtaidh fala cha n-cil mathanas r'a fhaotainn," Eabh. ix. 22; x. 4—12; Rom. viii. 32; 1 Cor. xi. 26; Isa. xlii. 21.

53. Cia mar a ta *gràdh* agus *irioslachd* Chrìosd air am foillseachadh?

F. Tha so gu soilleir r'a fhaicinn ann an gabhail ar nadur-ne d'a ionnsuidh féin—ann ar cùis a ghabhail os làimh, agus e ghcilleadh do phiantan uamhasach, agus do bhias maslach, air son ar slàinte—agus

eadhon ann an snidheachadh an òrduigh so fèin
 “anns an oidhche an do bhrathadh e,” Eoin xv.
 13; Rom. v. 6—8.

54. Cia mar tha *nàdur* truailidh agus aingidh a’
pheacaidh air fhoillseachadh?

F. Tha ’dhroch *nàdur* air fhaicinn ann an so, gu’n
 tug e air Mac Dhé a leithid do mhasladh agus do
 phian fbulang a chum dìoladh a thoirt ann, 1 Eoin
 i. 7; Gniomh. iv. 12; 1 Tim. ii. 5, 6.

55. Cia mar a tha *ar gnàths* peacach agus
 truailidh a thaobh *nàduir* air fhoillseachadh?

F. Tha so air fhoillseachadh anns an aobhar mu’m
 beil an t-Suipeir air a gabhail, nach b’urrainn aon
 ni bu lugha na fulangas agus bàs Mhic Dhé ar ciont
 a dhìoladh—“Is e so mo chorp-sa, a ta air a *bhris-*
eachd,” agus “m’fhuil-sa a *dhòirteadh* air bhur son-
 sa,” 1 Cor. xi. 24; Eabh. ix. 22; x. 4.

56. Cia mar tha *ar teasraiginn* blo staid ciont agus
 dìtidh, agus ar n-aiseag gu fàbhar Dhé, air am foill-
 seachadh anns an òrdugh so?

F. Tha na nithe so air am foillseachadh ann an
 cead a bhì againn teachd gu bòrd an Tighearna,
 agus ann ar comhpàirteachadh ann an sin do chomh-
 arraibh ’fhàbhair agus a réite, Rom. v. 10; viii. 1;
 1 Tes. i. 10; 1 Eoin i. 7.

57. Cia mar tha ar n-*aonadh* ri Crìosd air fhoill-
 seachadh?

F. Tha sin air fhoillseachadh ann ar *comhpàirt-*
eachadh do shamhlaidhean a’ chuirp agus ’fhala, agus
 tha sinn mar sin tre chreidcamh air ar n-aonadh
 ris,—Eoin vi. 56. “Esan a dh’itheas m’ fheòil-sa
 agus a dh’òlas m’ fhuil-sa, tha e gabhail còmhnuidh
 annam-sa agus mise annsan.”

58. Cia mar tha ar n-*aonadh* agus ar *co-chomunn*
 ri càch a *chéile* air fhoillseachadh?

F. Tha iad air am foillseachadh ann am briathran
 an Abstoil—1 Cor. x. 16, 17, “Cupan a’ bheannach-

aidh a ta sinne a' beannaichadh, nach e comunn fala Chriosd e? An t-aran a ta sinn a' bristeadh, nach e comunn cuirp Chriosd e? Oir ged tha sinne 'n-ar mòran, is aon aran, agus aon chorp sinn: oir a ta againn uile comhpairt do'n aon aran."

59. Cia mar tha *nàdur* agus *feumalachd* a' clircidimh air fhoillseachadh?

F. Tha '*nàdur* air 'fhoillseachadh, 'nuair a tha sinn a' comhpairteachadh do shamhlaidhean cuirp agus fala Chriosd, ni a tha ciallachadh gu'm beil sinn a' beathachadh air creidimh annsan. Tha '*feumalachd* air a thaisbeanadh anns an fhoillseachadh so air a *nàdur*; agus is ann uaithe sin a thuirtear ris na h-Iudhaich, "Mur ith sibh feòil Mhic an duine, agus mur òl sibh 'fhuil, cha n-eil beatha agaibh annaibh," Eoin vi. 53.

60. Am beil ar giùlan, an àm dhuinn a bhi comhpairteachadh do chomharraibh na Sàcramaid, a' dearbhadh gu'm beil sinn 'san uair sin a' gnàthachadh creidimh ann an Iosa Chriosd?

F. Tha—air an dòigh so tha sinn gu bhi beathachadh air Chriosd, "cha n-ann air mhodh corparra agus feòlmhor, ach tre *chreidimh*," agus mar sin tha sinn air ar deanamh 'n-ar "luchd-comhpairt dheth-san agus do 'uile shocheairean, chum ar beathachaidh spioradail, agus ar fàs ann an gràs," 1 Cor. xi. 23—26; 1 Cor. x. 16; Eoin vi. 55—58.

61. Am beil *creidimh* air a nochdadh anns an sgrìobtur mar ni as eugmhais nach urrainn sinn slàinte no fàbhar Dhé fhaighinn?

F. Tha—"As eugmhais creidimh cha n-eil e'n comas a thoileachadh," Eabh. xi. 6. "An tì a' chreideas anns a' Mhac, tha a' bheatha mhaircannach aige; ach an tì nach eil a' creidsinn anns a' Mhac, cha n-fhaic e beatha; ach a ta fearg Dhé a' gabhail comhnuidh air," Eoin iii. 36.

62. Cia mar tha suipeir an 'Tighearn' iomchuidh chum prìomh fhìrinnean an teagaisg Chrìosdail a chumail air *ghnàth chuimhne*?

F. Mar tha'n t-òrdugh gu bhì do ghnàth air a choimhead *gu ath theachd Chrìosd*; agus 'nuair tha e air a ghnàthachadh 'na bhrìgh agus 'na shimplidheachd spioradail, mar a tha e 'gabhail a' steach ann fèin foillseachadh air prìomh theagasgan an t-soisgeil, tha e soilleir gu'm beil e làn iomchuidh chum an t-eòlas sin a chumail air chuimhne mhaireannach, gu deireadh an t-saoghail.

63. Am beil e 'na nì fèumail bàs an Tighearna chumail air ghnàth chuimhne?

F. Tha—tha sìth agus comhfhurtachd agus fàs naomhachd chreidmheach, cho math ri slàinte an t-saoghail gu léir, an dlù-dhàimh ris a' chuimhneachan sò, agus ri foillseachadh bàis agus ìobairt Chrìosd, Gnìomh. iv. 12; x. 42, 43; 1 Tim. ii. 5, 6; Rom. x. 14—17.

64. Am beil an dearbh-fhìrinn gur h-c Crìosd a shuidhich an t-òrdugh so, a' gabhail a stigh gu'm beil a phobull ro ullamh gu e-fèin agus na rinn e air an son a dh-carmad?

F. Tha—tha fuigheal a' pheacaidh an taobh a steach dhiubh, agus cumhachd an t-saoghail mu'n cuairt doibh, 'gan deanamh ro bhualteach gu Crìosd a dhì-chuimhneachadh, agus gu thoirt air an "gràdh fàs fuar," Mat. xxiv. 12; Salm lxxviii. 11; cvi. 13, 21; Marc iv. 19; Luc. viii. 14; xxi. 34; Gnìomh. xx. 30.

65. Am beil na samhlaidhean a thatar a' gnàthachadh ann an Suipeir an Tighearna gu bhì air an gabhail mar sheulaichean, no chomharraibh?

F. Tha—mar bha'n Timchioll-ghearradh 'na chomharraidh do dh'Abraham air a' choimhcheangal a rinn Dia ris, agus uaithe sin tha e air a ghairm

“*seula* fircantachd a’ chreidimh a bha aige ’san neo-thimchioll-ghearradh,” Rom. iv. 11.

66. Cia mar tha suipeir an Tighearna air a deanamh iomchuidh chum creideamh nan creidmheach a “sheulachadh” no dhaingneachadh?

F. Chionn gu’m beil an “*fhuil*” leis an deach cùmhnant nan gràs a *dhaingneachadh* agus uile bhèannachdan a *dheanamh cinnteach* do’n chreidmheach, air a nochdadh innte. Os bàrr, tha e neo-chomasach an t-òrdugh a choimhead gu ceart, agus na fìrinnean beothachaidh anama tha air an leigeil ris ann a thoirt gu buil, as cugmhais drùghadh a bhì air a dheanamh oirnn le dearbhadh air am fìrinn agus air an cudthrom, Mat. xxvi. 26, 28; Eoin viii. 32.

67. Am beil ni sòlaimte àraidh sam bith cèangailte ris an òrdugh so?

F. Tha; cha n-eil uibhir do Dhia air fhoillseachadh ann an suidheachadh sam bith eile—ann an suidheachadh sam bith eile cha n-eil uibhir d’a fhoirfeachd mhodhanail air fhoillseachadh air sheòl cho sòlaimte agus cho crì-dhrùighteach—ann an suidheachadh sam bith eile, cha n-eil sinn air ar ceadachadh tighinn cho dlù do Dhia le cead suidhe aig a bhòrd, agus comharraibh air fhàbhar a ghlacadh ann ar làmhan: Agus do réir ’s mar tha’n t-òrdugh air a dheanamh sònraichte leis na nithe àraid so, bu chòir cuid do smaointean a bhì air am mothachadh do réir sin an àm a bhì ’ga choimhead, Ecs. iii. 5; Lebh. x. 3; 1 Eachd. xiii. 9, 10; Mat. xxii. 11—13; 1 Cor. xi. 27, 29; Eabh. x. 29.

68. Am beil e soilleir gu’m beil cionta ro antromach a’ tuiteam orra-san a ghabhas suipeir an Tighearna ann an staid neo-chùramach agus mhi-iomchuidh inntinn?

F. Tha—iadsan a ni sin, tha iad “ciontach do chorp agus do dh’fhuil an Tighearna,” 1 Cor. xi. 27.

69. Ciod a th' air a' chiallachadh le bhli "ciontach do chorp agus do dh'fhuil an Tighearna?"

F. Tha e soilleir gu'm beil e gabhail a stigh ciontach a bhli deanamh tarcuais, no bhli cur bàis agus iobairt Chrìosd ann an neo-shuim; ach ged tha chiontach so do ghnàth ro antromaichte thaobh nàduir, faodaidh i bhli co-sheasamh ann an caochladh inbhean do phacadh.

70. Am beil Suipeir an Tighearna gu bhli 'na foillseachadh *follaiseach* air fìrinnean urramach an t-soisgeil?

F. Tha—tha sin soilleir o'na briathran so "Tha sibh a' foillseachadh bàis an Tighearna;" agus do réir sin, tha sinn gu "tighinn an cenn a cheile" chum "suipeir an Tighearna ithcadh," 1 Cor. xi. 20, 26, 33; Gnìomh. xx. 7.

71. Am beil e air ainmeachadh gu soilleir anns an Sgrìobtur cia cho tric 's bu chòir suipeir an Tighearn' a gabhail?

F. Cha n-eil, ach do bhrìgh a nàduir agus a' chrìoch mu'm beil i, faodaidh sinn gu ceart a cho-dhùnadh gu'm bu chòir a gabhail gu *minig*—'S e'n t-òrdugh so a choimhead gu ceart co dhiùbh, a' cheud phong chudthromach bu chòir a' thoirt fa'near, 1 Cor. xi. 26—28.

72. Ciod an *aidmheil* shònraichte tha comhpàirt-eachadh do shuipeir an Tighearna gabhail a stigh?

F. Tha i gabhail a stigh aidmheil shòlaimte, air taobh an luchd-comanachaidh, do staid inntinu a' co-chòrdadh ris na fìrinnean a tha air am foillseachadh anns an òrdugh; oir ann tha Chrìosd air a shamhlachadh mar 'ga thairgse féin agus slàinte d'a phobull; agus tha iadsan le'n gnàthachadh a cur an cèill gu follaiseach gu'm beil iad a' gabhail ris "mar an slàinte, agus an uile mhiann," 2 Sam. xxiii. 5; Scumas iv. 8; Tais. iii. 20.

73. Ciod anns am beil ma ta suidheachadh iomchuidh air staid inntinn ehum suipeir an Tighearn a choimhead gu cubhaidh agus ceart a' co-sheasamh?

F. Tha carbsa le irioslachd ann an tròcair Dhé, gu h-ìomlan a thaobh obair iobairt réitich Chrìosd, —le sealladh aithreachais air ar giùlan agus ar cùl-sleamhnachadh féin,—le mothachadh taingcil agus cràbhach air gràdh, tròcair, naomhachd, agus ceartas Dé, mar thà iad air an nochdadh ann ar Slànuighcar atheachd 'san fhèil, 'ua fhulangasan, agus 'na bhàs:—agus le mothachadh air teas-ghràdh do Dhia agus deadh rùn do na h-uile tha giùlan 'ìomhaigh; agus truacantas ris a' clinne-daonna gu léir, Eabh. xi. 6; Isa. lvii. 15; Mat. xxii. 37—39.

74. Nach e iadsan “a ghràdhaicheas an Tighearna Iosa Crìosd ann am firinn,” agus a chuireas an uile dhòchas annsan agus 'na fhireantachd air son slàinte, a tha iomchuidh agus aig am beil còir air comh-pàirtcachadh do shuipeir an Tighearna?

F. Is iad: tha sin soilleir o *nàdur* an òrduigh féin, agus o'n *aidmheil* a tha 'choimhead a' gabhail a steach; agus uaithe sin thuirte an t-abstol, “Ge be neach a dh'itheas an t-aran so, agus a dh-òlas an cupan so an Tighearna gu *neo-iomchuidh*, bithidh e ciontach do chorp agus do dh'fhuil an Tighearn,” 1 Cor. xi. 27.

75. Am beil na nithe sin a' taisbeanadh nach eil an t-òrdugh so do *nàdur iompachaidh*, ach gur ann a tha e ehum iadsan a ta *cheana* air an iompachadh gu Dia, a thogail suas agus a dhaingneachadh 's a' chreideamh?

F. Tha, 1 Cor. xi. 27—32.

76. An e an CEUD dleasan, uime sin, a tha air iarraidh air na h-uile a rùnaichas comh-pàirteachadh do Suipeir an Tighearna, fhaicinn gu'm beil iad 'nan càirdean agus 'nan luchd-leanmhuinn Iosa.

F. 'Se gu'n teagamh sam bith—cha n-urrainn neach sam bith eile a bli ann am fonn inntinn, a réir nam firinnean a th' air an taisbeanadh anns an t-suidheachadh so—cha dean gach neach eile ach a mhi-naomhachadh, agus mar sin, “a bhi 'g itheadh agus ag òl breitheanais doibh féin,” 1 Cor. xi. 29.

77. Nach faod eadhon *fìor* chreidmheach tuiteam ann an cionta tighinn dlù do Dhia gu *neo-iomchuidh* anns an òrdugh so?

F. Faodaidh—tha e soilleir gu'n robh mòran do na Corintianaich ciontach mar sin—le gabhail do shlupeir an Tighearna mar bhiadh coitchionn, “gu'n a bhì deanamh aithne air corp an Tighearna.” Air an aobhar sin, bha iad air an fiosrachadh le smachdachadh geur, 1 Cor. xi. 27—32.

78. Am beil e soilleir uaithe sin, gu'm beil cuid do *dh'ulluchadh* iomchuidh, chum 's gu'n coimhead sinn e gu h-eòlach, buannachdail?

F. Tha.

79. Ciod an gnè ulluchaidh a ta iomchuidh chum na crìche sin?

F. 'Se'n t-ulluchadh a ta iomchuidh chum na crìche sin, gu'm feum drùghadh iomchuidh a bhi air a dhcanamh air an inntinn agus air a' chridhe leis an fhìrinn, agus leis an teagasg a ta air a nochdadh ann; oir tha e soilleir gur ann do réir is mar ruigeas sinn an staid inntinn so, a bhios ar n-iomchuidheachd, ar buannachd agus ar n' aoibhneas trid a choimhead.

80. Cia mar a ruigeas sinn air an staid inntinn so?

F. Faodaidh iomadh meadhon a bhi air an gnàthachadh chum na crìche sin; ach tha sinn gu chumail air chuimhne, *as eugmhais beannachd Dhé, teagasg agus seòladh a spioraid*, gu'm bi gach uile meadhon gun tairbhe sam bith, Gnà. xvi. 1; Ier. x. 23.

81. Cia iad cuid do na meadhonan a dh'fhaodas a bhi air an gnàthachadh chum na crìche sin, le

dòchas iriosal agus cràbhaich a chur ann an Spiorad Dhé?

F. Féin-eheasnaich, beachd-smuainteachadh, leughadh nan sgrìobturann agus ùrnuigh.

82. Ciod bu chòir dhuinn a *ghuidhe* air Dia ann an ùrnuigh le rùn gu'n coimheadh sinn an t-òrdugh so?

F. Bu chòir dhuinn riaghladh agus seòladh an Spioraid Naomh iarraidh gu sònraichte anns gach ceum do'n eòis so; agus gu'm biodh ar n-inntinnean gu slàinteil air an soillseachadh ann an eòlas na firinn; eum gu'm bi ar ereideamh air a dhaingneachadh; ar gràdh agus ar taingeachd air an lasadh, agus ar n-aithreachas ni's truime; gu'm bi ar beachdan agus ar rùintean air an naomhachadh, agus drùghadh iomhuidh air a dheanamh air ar eridhe le nàdur, sòlaimteachd, agus eudthrom an dleasanais a tha sinn a' cur romhainn a dheanamh. Bu chòir dhuinn mar an eudna guidhe as leth ar bràithrean Crìosdail, agus gu sònraichte iadsan a ta chum aran na beatha bhrìtheadh dhuinn, Lue. xviii. 1; Rom. xii. 12; Eph. vi. 18; Col. iv. 2; 1 Tes. v. 17; 2 Tes. iii. 1; 1 Tim. ii. 8.

83. Ciod am feum a th'anns na *Sgrìobturann* mar mheadhnan eum ullchaidh air son suipeir an Tighearna?

F. Tha e ro shoilleir gu'm beil leughadh nan Sgrìobturann gu dìchiollach, cràbhaich ann an uaigneas — no'n eluinntinn air am mìneachadh ann an searmonachadh an t-soisgeil--na mheadhnan ullchaidh eum suipeir an 'Tighearn' a choimhead. 'Se faeal Dé an riaghailt sheasmhach neo-mhearachdach theagaisg agus dhleasanais, a tha gabhail a steach na tha feumail dhuinn fhiosrachadh agus a' dheanamh eum ar n-uidheamaich agus an t-òrdugh so. a choimhead, Salm xix. 7—11; cxix; 2 Tim. iii. 16, 17.

84. Ciod am modh air am bu chòir na Sgriobturan a leughadh, chum is gu'n faigh sinn uatha na sochaircan is urraim iad a thoirt seachad?

F. Cha bu chòir iad a bhli mhàin air an leughadh, ach air am *meòraich* agus air am frithealadh leis na h-uile “dhìchioll, ulluchadh agus ùrnuigh”—bu chòir dhuinn an gabhail d'ar n-ionnsuidh “le creid-eamh agus gràdh, agus an tasgadh ann ar cridh-cachan, agus an cur an gnìomh 'nar caithe-beatha,” Salm cxix; Deut. vi. 6—9; Gnìomh. xvii. 11; Seum i. 21—25.

85. Co iad cuid do na nithe air am bu chòir dhuinn a bli *cnuasach* chum suipeir an 'Tighearn' a choimhead?

F. Bu chòir do ar *cnuasach* bhli bitheanta, ùmh-al, agus cràbhach, agus na teagasgan so a ghabhail a stigh a tha'n t-ordugh gu thaisbeanadh,—gu sòn-raichte, ar staid thruagh agus chailte thaobh nàdur, agus am modh slàinte tre chreidcamh ann an Crìosd—mòr ghràdh agus thruacantas an t-Slànuighir, an eisempleir iomlan a chuir e romhainn, agus nàdur uanhasach fhulangais, agus am bàs a dh'fhuiling e air ar son--gràdh agus tròcair Dhé, a th' air an nochdadh ann an tiodhlaic a Mhic; a naomhadh agus a cheartas, a tha air an nochdadh le thoirt suas do'n bhàs air ar son gu léir—agus gliocas neo-chrìochnach, agus cliù gràs-mhor Chùmhnaint nan gràs, a bha air a dhaingneachadh le bàs Chrìosd, 1 Tim. iv. 15; Salm cxix. 97, 99, 148.

86. Am beil na Sgriobturan ag iarraidh oirnn sinn féin a cheasnachadh roimh chomhpàirteachadh do Shuipeir an Tighearna?

F. Tha—“Ach ceasnaicheadh duine e-féin, agus mar sin itheadh e do'n aran so, agus òladh e do'n chupan so,” 1 Cor. xi. 28.

87. Am beil féin-cheasnachadh 'na dhleasanach

eil feunail a' chleachdadh ach a mhàin 'nuair a tha sinn a' dol a' chomhpàirteachadh do Shuipeir an Tighcarna?

F. Cha n-eil air chor sam bith—tha e 'nuair sin a mhàin gu *h-àraidh* air iarraidh—is dleasanas e bu chubhaidh dhuinn a' chleachdadh *gach latha*; agus na'm biodh e mar so air a ghnàthachadh, bhiodh e na b' fhusadh agus ni bu shoirbhe air aobharan eile; ach ma tha'n dleasanas so gu tearc air a chleachdadh, tha e'n sin ni's feumaile, mar a bhios e mar an ceudna ni's deacaire, 'nuair a tha gairni gu 'ghnàthachadh gu sònrachite air iarraidh oirn, 2 Cor. xiii. 5; 1 Cor. xi. 28, 29, 31; Salm xxvi. 1, 2; Eoin iii. 19—21.

88. Ciod a' chrìoch bu chòir a bhì ann ar n-amharc 'nuair bhios sinn a' gnàthachadh féin-cheasnachadh?

F. Anns a' *cheud àite*, bu chòir dhuinn dìchioll a dheanamh air fhiosrachadh am beil sinn da rìrcadh n-ar deisciobuil do Chrìosd—agus anns *an dara h-àite* chionn is gu'm bu chòir do gach Crìosduidh a bhì 'g iarraidh gu bhì foirfe, thigeadh e dhuinn a bhì 'g amharc, *cia cho fad 'sa* tha sinn “chean' air ruigsinn” san ni sin, agus *cia cho fad 'sa* tha sinn air dheireadh. Gun an t-eòlas so, feumaidh ar n-oidheirpcan gu dol air ar n' aghaidh a bhì fann agus gun fheum, 2 Cor. xiii. 5; Phil. iii. 12—16; 1 Tim. iv. 6; Mata v. 48.

89. Am beil e na nì dualach gu'm faod sinn sinn-féin a mhealladh do thaobh ar n-oidcis?

F. Tha—is aobhar eagail, gu'm beil iomadh a tha air an ceadachadh gu comhpàirteachadh do shuipeir an Tighearna fathast coltach ri Simon Magus, “ann an domblas na séirbhe, agus fo chuibhreach na heucorach;” agus is ann uaithe sin a thuirt ant-abstol, “Ceasnaichibh sibh féin, am beil sibh sa' chreidcamh; dearbhaibh sibh féin: nach aithne dhuibh sibh féin,

gu'm beil Iosa Chrìosd annaibh, mur daoine chuir-eadh air chùl sibh," Gnìomh. viii. 23; 2 Cor. xiii. 5.

90. Am beil dlcasanas an fhéin-cheasnachaidh, 'na dhleasanas a tha sònraichte deacair?

F. Tha e mar sin air iomadh dòigh—ach tha sin a' sruthadh o aobharan anns an deau an dlcasanas féin còmhnadh leinn gu 'shoilleircachadh, agus gu 'ghiùlan air falbh; mar tha fionnaireachd ar gràidh, agus ro ànmhuinneachd ar creidimh agus ar mcagh-bhlàths nàdurraich ann an cur dlcasanas a' chreidimh an gnìomh. Na'm biodh ar gràdh blàth agus tréibhdhireach, agus ar creideamh làidir, agus spioradalachd ar n' inntinnean suidhichte, bhiodh an dlcasanas soirbh do rcìr sin, 1 Cor. ix. 26; Col. ii. 2; 1 Tes. i. 5; Eabh. vi. 11; x. 22.

91. Cia mar, ma ta, a ni sinu sinn-féin a cheasnachadh?

F. Bu chòir dhuinn air tùs còmhnadh an Spioraid Naoimh iarraidh 'san ni so le achanaich agus le ùrnuigh; agus an sin tòiseachadh ri fiosrachadh fhaotainn co dhiùbh a tha sinn a' sealbhachadh coltais nam buadhan cliùiteach sin n-ar giùlan, a ta air an cur as leth dheisciobluibh Chrìosd anns na Sgrìobturan, Phil. iv. 6.

92. Am beil deisciobuil Chrìosd a' scalbhachadh coltas bhuaidhean cliùiteach giùlain, leis am beil iad air an *aithneachadh* o mhuintir eile?

F. Tha—thugadh “dcoch r'a h-dl *dhoibh* uile chum aoin *Spioraid*,” 1 Cor. xii. 13; tha iad air an comharrachadh a mach mar “ghinealach taghta, sagartachd rìoghail, cinneach naomha, sluagh sònraichte,” 1 Pead. ii. 9.

93. Cia cuid do'n mhodh giùlain shònraichte sin?

F. Faodaidh iad a bhi gu léir air an tuigsinn ann an aon fhacal, 's e sin *gràdh*—gràdh do Dhia agus do dhaoine, Mat. xxii. 35—40; Rom. xiii. 10.

94. Cia mar a bhios fios againn gu'm beil sinn a' scalbhachadh giùlain sònraichte sin nan Criosduidhean?

F. “Is ann air an toradh a dh'aithnicheas sibh iad,” Mat. vii. 20. Co dhiùbh, mu'n urrainn sinn Dia no Criosd a ghràdhachadh gu *ceart*, feumaidh sinn eòlas fhaotainn air; agus feumaidh an t-eòlas sin a bhi *sgriobturail*, air neo bitheadh sinn a' gràdhachadh iodhalan do dhealbh ar mac-meanmna féin, Rom. i. 19—32.

95. Am beil eòlas air Dia air a nochdadh anns an Sgriobtur mar chomharradh air Criosduidhean?

F. Tha—tha e air a ràdh mu'n timchioll, gu'n do “chuir *iad umpa* an duinenuadh, a tha air ath-nuadhachadh ann an eòlas, a réir ìomhaidh an Tì a chruthaich e, Col. iii. 10; agus ghuidh Pòl as leth nan Colòsianach, chum is gu'm biodh iad “*a' fàs* ann an *eòlas Dé*,” agus “air an *lionadh* le eòlas a thoile, ’san uile ghliocas agus thuigse spioradail, Col. i. 9, 10.

96. A thaobh gu'm beil na h-earranan so do'n Sgriobtur a' nochdadh gur h-e dleasanas Chriosduidhean a “bhi fàs ann an eòlas an Tighearna agus ar Slànuighir Iosa Criosd,” 2 Pead. ùi. 18, am beil iad a' toirt dhuinn dearbhadh leis an dcarb sinn siun-féin?

F. Tha—ma tha sinn air ar faotainn “a' deanamh na h-uile dhìchioll chum cur r'ar creideamh deadh bheus; agus ri deadh bheus, eòlas,” &c. 2 Pead. i. 5, bitheadh e na fhianais ann ar fàbhar air dà sheòl—dearbhaidh e ar n-ùmhlachd do'n àithne sgriobturail, agus nochdaidh e gu'm beil toil agus togradh ar n-inntinnean an tòir air Dia agus nithe diadhaidh.

97. Am bu chòir dhuinn a bhi feuchainn ri eòlas fhaotainn, cha'n ann a mhàin air nàdur agus iomlanaehd Dhé, ach air 'oibre agus a' thoil, a reachd, agus gach nì a shuidhich e?

F. Bu chòir—agus gu sònraichte an uair a tha sinn a' cur romhainn suipcir an Tighearn a ghabhail, bu chòir dhuinn dìchioll a' dheanamh air beachd soilleir agus sgriobturail fhaotainn air a nàdur agus a' chrìoch mu'm beil i air a suidheachadh. Tha e soilleir gum beil so iomchuidh chum a eòimhead gu h-còlach agus gu tarbhach, 1 Eachd. xxviii. 9; Col. i. 9, 10; 1 Cor. xi. 28, 29.

98. Ciod e cuid do *thoraidhean* gràidh do Dhia?

F. Ma tha ar gràdh do Dhia fìor-ghlan, bheir e oirnn a bhì togairt 'na dhéigh, gairdeachas a dheanamh annsan agus 'na shlàinte, tlachd a ghabhail ann féin agus 'na naomh-reachd, pobull Dé a ghràdhachadh, agus àitheantan uile a choimhead, fuath a' thoirt do'n ole, agus am math a ghràdhachadh, agus eadhon ar nàimhdean a ghràdhachadh le gràdh diadhaidh agus truacanta, Salm lxxiii. 25; Salm v. 11; ix. 14; Salm xxxvii. 4; exix. 16, 35, 47, 72; Eoin xiii. 34; Eoin xv. 10, 14; xiv. 15, 21; Salm xcvi. 10; Amos v. 15; Mat. v. 44.

99. Am beil *creideamh* ann an Iosa Crìosd air a nochdadh anns an Sgriobtur mar eomharradh aithnichte air a-dheisciobuil?

F. Tha—"An tì a chreideas ann am Mac Dhé tha'n fhianuis aige ann féin." 'Nuair a tha creideamh fìor-ghlan tha e glanadh a' chrìdhe, a' toirt a mach toraidh agus fianuis air deadh oibre, agus a' lìonadh na h-inntinn le aoibhneas spioradail, earbsa, agus sìth, 1 Eoin v. 10; Gniomh. xv. 9; Seumas ii. 14—26; Rom. xv. 13.

100. An e *aithreachas* aon do chomharraidhean sònraichte a' Chrìosduidh?

F. 'S e—agus an uair a tha e fìor-ghlan, tha e sruthadh o shealladh air nàdur naomha Dhé, agus gu h-àraid ofhoillsachadh air "tròcair Dhé ann an Crìosd," agus tha e comh-sheasamh ann an fìor

mhothaichadh no làn-dhearbhadh air nàdur salach agus truailidh a' pheacaidh, agus faireachduin air féin-iriosalachd agus aithreachas do thaobh *sinn* a bhi air ar truailleadh leis. Tha e treòrachadh a' chum gach peacadh a thréigsinn, eadhon fìor eoltas a' pheacaidh, agus a' chum toradh iomchuidh an aithreachais a' thabhairt a mach, Isa. vi. 5; Iob xl. 4; xlii. 6; Sech. xii. 10; Lue. vii. 38, 42, 43; Gniomh. xxvi. 20; Rom. ii. 4; 1 'Tes. v. 22; Ioel ii. 13; Esec. xvi. 62, 63.

101. Am beil na Criosduidhean air an nochdadh anns na Sgrìobtur mar a' tighinn beò gu naomha agus gu neo-lochdach "a' deanamh teagaisg Dhéar Slànùighir maiseach anns na h-uile nithibh," le "cogais neo-lochdach a bhi aca a thaobh Dhé agus a thaobh dhaoine?"

F. Tha—'s ann mar sin bu eubhaidh do'n eilidh a bhi, agus is ann mar sin bu chòir dhoibh a bhi do ghnàth, a' feuchainn ri iad féin a ghiulan, Gniomh. xxiii. 1; xxiv. 16; 'Tit. ii. 10—14; 1 Pead. ii. 9.

102. Cia mar bu eubhaidh do'n giùlan a bhi do thaobh na muinntir a tha chòmhaidh mu'n timchioll?

F. Tha dh' fhiachan orra "an eomhearsnach a ghràdhachadh mar iad féin"—agus ma ni iad mar sin, cha n-e mhàin gu'n seachainn iad dochann a dheanamh orra féin, no air an cuid, no air an deadh eilidh; ach ni iad gàirdeachas ann an cothrom a bhi ac' air "matha' dheanamh do na *h-uile dhaoine*, gu h-àraidh dhoibh-san a tha do theaghlach a' chreidimh," Gal. vi. 10; Mat. v. 43—48.

103. Am beil a bhi giùlan spiorad ùrnuigh 'na chomharradh air pobull Dé?

F. Tha—cha n-eil dleasan san bith a's trice air iarraidh anns an sgrìobtur na e—cha robh gnìomh sam bith air a dheanamh cho tric le elann Dé ri dleas-

anas na h-ùrnuigh. Chuir Criosd féin eisempleir maiseach romhainn chum aire thoirt do'n dleasanas so, Luc. vi. 12; Rom. xii. 12; Col. iv. 2; 1 Pead. iv. 7.

104. An bu beil ar giùlan do thaobh an dleasanais so na dheadh dhearbhadh leis an feud sinn sinn-féin a dhearbhadh?

F. Tha—bu chòir dhuinn rannsachadh co dhiùbh tha ar dleasanas cràbhach air a chomharrachadh a mach leis a' bhithcantas, an dealas, an aithreachas, irioslachd, agus naomh mhuinighinn leis an bu chòir do'n dleasanas so a bhi air a ghnàthachadh, Salm xvii. 12; lxvi. 18; Col. iv. 2; Seumas v. 15; Rom. viii. 26.

105. Nach eil e na ni glè choltach 'nuair a choimeasas sinn sinn-féin ri ceud fhàs an nàduir Chriosdail mar tha e air a nochdadh ann am facal Dé, gu'm faigh sinn neo-choimhliontachd mhòr annainn féin?

F. Tha—ach tha'n neo-choimhliontachd so chum ar n' irioslachadh, ar dùsgadh suas a chum tuille dìchill ann an obair an Tighearna, agus gu "dianruith dh'ionnsuidh a' chomharraidh, chum duaise àrd-ghairme Dhé ann an Iosa Criosd." 'Nuair a tha an staid inntinn so a' sruthadh o'r féin-rannsachadh—ni a thachras do ghnàth, ma tha e air a' threòrachadh le spiorad ceart—feudar a' ghabhail mar chomharradh air math, Phil. iii. 13, 14.

106. Cia mar bu chòir do'r giùlan a bhi, ma gheibh sinn a mach nach eil dòchas ar slàinte air a stéidheachadh air Criosd, ach oirnn féin agus air ar deadh ghnìomharran, ar deadh rùintean, ar déirc-ean, no ar deas-ghnàth o'n leth a muigh; no ma tha ar dleasanas cràbhach fuar, agus tearc, agus tograidhean nàdurrach ar n' inntinnean an déidh air nithibh tìmeil, agus toil-inntinnean diamhain, buannaichd, agus urram an t-saoghail so?

F. Faodaidh sinn an sin a cho-dhùnadh gu'n teagamh, gu'm beil sinn fathast fad o Dhia agus o 'fhìreantachd—agus fhad sa bliitheamaid 'gar motlachadh féin mar sin, bu chòir dhuinn fuireach air ar n-ais o chomhpàirtcachadh do Shuipeir an Tighearna,—agus bu chòir dhuinn guidhe gu dùrachdach air son mathanais do'r peacanna, agus treòrachadh an Spioraid Naoimh iarraidh—bu chòir dhuinn air ball gabhail ri Crìosd, agus creidsinn ann, agus carbs' a' fhuil a mhàin, air son ar deanamh taitneach ann am fianuis Dé—agus an déigh dhuinn a bhi mar sin comasach air “Iosa Crìosd an Tighearna a ghabhail do'r n' ionnsuidh” le irioslachd, aithreachas, agus aoibhneas naomh, faodaidh sinn ar n-àiteachan-suidhe a ghabhail aig a bhòrd, 1 Cor. xi. 28, 29; 2 Cor. xiii. 5; Col. ii. 6.

107. Cìod bu chòir dhuinn a bhi deanamh am fcaidh a bhios sinn 'n-ar suidhe aig bòrd an Tighearna?

F. Bu chòir dhuinn san àm sin oidhcheirpeachadh air ar n-inntinnean a throm ùmlachadh leis an smuain gu'm beil sinn a nis ann an làth-air an Dé àird agus naoimh, fear-rannsachaidh a' chridhe—bu chòir dhuinn “smaointeachadh le gràdh” air na fìrinnean mòra so a tha'n t-òrdugh gu thaisbeanadh, agus gu sònraichte air gràdh neo-chrìochnach agus tròcair Dhé, mar tha e air a nochdadh ann an tiodhlac a Mhic—agus air gràdh agus truacantas an t-Slànuighir, mar tha iad air an nochdadh 'na bhàs agus 'na fhulangasan air ar sonne—agus air “gràdh an Spioraid,” mar tha e air a nochdadh ann an cur ruinn sochairean na saorsa—agus bu chòir dhuinn a mhothachadh cho ro neo-airidh 's a tha sinn air àite fhaighinn aig a' bhòrd, agus ar staid pheacach agus thruagh a thaobh nàduir a ghairm gu'r cuimhne, agus an-tromas nàduir nam peacanna lìonmhor sin a tha fathast,

'g ar leanmhuinn—bu chòir dhuinn ar gabhail ri Criosd ath-nuadhachadh mar ar n-aon Slanuighcar a ta mhàin uil'-fhoghainteach, agus ar n-aonta chridheil a thoirt do na sholair an cùmhnanta a sheulaich e le 'fhuil—bu chòir do ar cridheachau a bhi séideadh suas le mothachadh taingealachd agus cliù air son gach tròcair agus beannachd a chaidh a chur air leth dhuinn—bu chòir dhuinn gearr ùrnuighean a cho-mheasgadh maille ri ar beachd-smaointean, agus cha'n ann a mhàin air ar son féin, ach air son gach aoin bu mhath leinn a bhi do'n aon inntinn ruinn féin—agus bu chòir dhuinn a mhothachadh a thaobh gu'n robh “mòran air a mhathadh dhuinn” gu'm beil mar fhiachaibh oirnn cha n-e mhàin mathanas a thoirt do chàch ach “mòran a ghràdhachadh,” agus Dia a ghlòrachadh le'r corp agus le'r spiorad, ni as leis féin, Rom. xv. 30; 1 Eoin iv. 9, 10, 11; Gnà. xxiii. 1; 1 Cor. v. 7, 8; 2 Cor. ix. 15; Eoin xv. 1—17; Luc. vii. 40—47.

108. Ciod na sochaircan no bhuannachd ris an ionduinn sùil a bhi againn o thoradh sinn a choimhead Suipeir an Tighearna?

F. Tha'n t-òrdugh air uidheamachadh, m'a choimh-idear e gu h-ìomchuidh, gu ar n-ùmhachd agus ar n-aithreachas a mheudachadh, agus ar naomhachadh agus spioradalachd ar n-inntinn, a chur air 'aghaidh—ar gràdh agus ar taingealachd do Dhia a bhlàthachadh agus a bheothachadh, agus ar deadh rùn d'a phobull uile,—ar tograidhean a mhosgladh suas a chum gu'm hiodh glòir agus cliù Dhé air a chur air feadh an t-saoghail—chum “ar creideamh, agus ar dearbh-bheachd air gràdh Dhé, ar sìth cogais, agus ar n-aoibhneas anns an Spiorad Naomh” a neartachadh, agus a chur air aghaidh—ar n-aonachd ri Criosd a dhaingneachadh—ar rùintean a thar-ruinn o'n t-Saoghal so, agus an socrachadh air

nithe nèamhaidh, agus siorruidh, Eoin vi. 35, 50—58; Sec. xii. 10; 1 Cor. x. 16, 17; 2 Cor. iv. 18.

109. Am faod sinn ar n-earbsa a chur ann an coimhead an òrduigh o'n leth a muigh a mhàin, no ann an cumhachd no buaidh tha 'ga leanmhuinn, no ann an dreuchd an fhir a tha 'ga riarachadh, no anns na meadhonan ulluicht' a chleachdadh gu dìchiollach, no anns na nithe so gu léir, a chum nam beannachdan so a mhèaltainn?

F. Cha'n fhaod: feumaidh sinn ar dòchas a chur gu h-iomlan ann am beannachadh Chrìosd, agus cumhachd éifeachdach an Spioraid Naoimh, Mat. iii. 11; Eoin vi. 63.

110. Am bu chòir dhuinn sinn-féin a' cheasnachadh as ùr *an déigh* dhuinn a bhì aig bòrd an Tighearna, chum is gu'm fiosraicheadh cìod a' bhuanachd sinn air son dol d'a ionnsuidh?

F. Bu chòir dhuinn.

111. Cia mar bu chòir dhuinn sinn-féin a ghnàthachadh ma mhothaich sinn nach do bhuanachd sinn a bheag sam bith o fhrithealadh an òrduigh?

F. Bu chòir dhuinn a' thuigsinn gu'm b'ann ann-ainn féin a bha aobhar na cùise sin: agus bu chòir dhuinn feuchainn ri fhiosrachadh co dhiùbh a thug sinn oibheum, no thàinig sinn gearr ann ar dleasan; agus a bhì ùnhal agus aithreachail fo mhothachadh air ar peacaidh. Tha sinn aig an àm cheudua gu chuimhneachadh, nach cìl Suipeir an Tighearna ach na h-aon *mheadhon* a mhàin gu foillseachadh fìrinn-canan t-Soisgeil, agus na h-aon *mheadhon* air scalbhachadh beannachdan na slàinte; agus a chionn gu'm beil *meadhonan* eile air an ullachadh le Crìosd a chum na crìche sin—mar tha scarmonachadh an t-Soisgeil, ùrnuigh, agus leughadh nan Sgriobtur, beachd-smuainteachadh agus còmhradh Crìosduigh—bu chòir dhuinn iad sin a ghnàthachadh leis na h-uile

dhìchioll, chum agus gu'm bi ar fàs ann an gràs, agus ar triall ann am beatha dhiadhaidh a' dol ni's mò air aghaidh, Eoin xvii. 17; Salm civ. 34; cxix. 97, 99; 2 Tim. iii. 14—17; iv. 2; Gniomh. vi. 4; 2 Cor. vi. 7; Eph. vi. 10—18; Phil. i. 19; ii. 12—16.

112. Cia mar bu chòir do'r giùlan a bhi ma mhothaich sinn gu'n do bhuannaich sinn comhfhurtachd no eòlas o fhrithealachd an t-suidheachaidh so?

F. Bu chòir dhuinn uile chliù agus onair sin a thoirt dhàsan o'n tig a nuas gach deadh thabhartas agus thiodhlac iomlan.—Bu chòir dhuinn ionnsuidh a thoirt air na tiodhlaicean agus air na gràsan so a bha air an dùsgadh agus air an gluasad annainn, àrach suas le bith-ùrnuigh agus cnuasachadh. Agus bu chòir dhuinn a bhi do ghnàth na'r n-earalas, le eagal, air uair sam bith gu'm biodh an drùghadh a rinn e air ar n-inntiunear air a mhilleadh, no air a chur air dì-chuimhn' le cùram an t-saoghail, no buaireadh sam bith eile. Bu chòir dhuinn a bhi furachail mu'm bitheamaid a' saoil sinn “gu'n d'ràinig sinn cheana, no gu'm beil sinn eheana foirfe;” ach “a dìchuimhncachadh nam nithe a ta air ar cùl, agus 'g ar sìneadh féin chum nan nithe a ta romhainn,” bu chòir dhuinn a bhi “a' dian ruith dh'ionnsuidh a' chomharraidh, chum duaise àrd-ghairme Dhé ann an Iosa Criosd,” Seumas i. 17; Marc iv. 19; Phil. iii. 12—15.

113. Am beil suipear an Tighearna a choimhead, iomchuidh chum ar neartachaidh agus ar còmhnadh gu *cur an aghaidh* a' bhuaireadh do'm beil sinn gach latha buailteach?

F. Tha—tha'n solus a th'air a chur air nàdur *naomha* Dhé, agus air *olcas* a' pheacaidh uil'-iomchuidh chum toirt oirnn gràin sheachanta thoirt do gach uile pheacadh, agus ar dùsgadh suas mar so gu sinn féin “a ghlanadh o gach uile shalachar

feòla agus spioraid, a' coimhionadh naomhachd ann an eagal Dé," 2 Cor. vii. 1; 1 Cor. x. 21; Ecsod. xxix. 37; Lebh. xi. 24.

114. Am beil a coimhead air a mheas mar 'g ar deanamh comasach air àmhgharan agus deuchainncan na beatha so a ghiùlan le foighidìn agus neart inntinn?

F. Tha—ann an Suipeir an Tighearna tha an t-cisempleir cliùiteach a dh'fhàgan Tighearn againn, do dh'ùmhachd chiùin agus ùmhal do thoil Dé, agus do dh'fhéin-àicheadh ann am fulang air sgàth chàich, air a thoirt gu soilleir fa'r comhair; agus ma ghiùlain esan mar so "ar n-àmgharan agus ar bròn," nach bu mhò an irioslachd agus an fhoighidìn leis am bu chòir dhuinne cur suas le "àmgharan eutrom, nach mair ach ré scalain," leis am faic Dia iomchuidh ar feuchainn?

115. Am beil suipeir an Tighearna a choimhead comasach air toirt oirnn seasamh a mach an aghaidh nam buairidhean a ta 'g éiridh o staid *shoirbheachaidh* 'san t-saoghal so?

F. Tha—tha'n t-òrdugh gu'n teagamh 'sam bith air a mheas mar nì a bheir dhuinn scalladh ùmhal agus iriosal oirnn féin, agus a dhùisgeas suas ar smaointean agus ar n-aigeadh a dh'ionnsuidh nithe nèamhaidh agus siorruidh; agus tha e mar sin làn fhreagarrach a chum a thoirt oirnn sinn féin a ghlèidheadh o bhuaireidhean saoihbrcis, agus "mealltaireachd beartais," Mat. xii. 22.

116. Am beil ar comhpàirteachadh do shuipeir an Tighearna 'g ar cur fo fhiachan sònraichte sam bith?

F. Tha: bha ar saor-chòir mòr—bha sinn air ar "n-ardachadh gu nèamh" anns an dòigh ud—agus a chionn, "ge b'e neach d'an tugadh mòran, gu'n iarrar mòran uaithe," tha na fiachan fo'm beil sinn uime sin chum seirbluis a thoirt do Dhia, mòr: agus sin, ged nach rachamaid idir fo aidmheil a chom-

anachaidh. Le suidhe sìos aig bòrd an Tighearna, tha sinn gu follaiseach, ag aideachadh a bhi 'n-ar càirdean, 'n-ar luchd-leannmuinn, agus 'n-ar deis-ciobuil do Iosa—gur e ar maighistir—agus gur am dàsau a mhàin a ta a dh' fhiachan oirnn seirbhis a dheanamh—tha sinn ag aideachadh gu'n do “cheannaichcadh le luach sinn,” agus uime sin tha e mar fhiachan oirnn “glòir a thoirt o Dhia le ar corp, agus le ar spiorad, a's le Dia,” Luc. xii. 48; 1 Cor. vi. 20.

117. Ciod an drùghadh gnàthaichte bu chòir do na h-aidmheilean agus do na fiachan fo 'n do chuir ar comhpairteachadh do shùipeir an Tighearna sinn, a dheanamh air ar caithe-beatha agus air ar giùlan anns a' chuid a ta romhainn do'r beatha?

F. Ma bha na h-aidmheilean agus na fiachan so air am mothachadh gu ceart, agus air an toirt gu buil, bheir iad oirnn, tre ghràs Dé, faire chur air ar n-inntinnean,—blàths dealasach a mheudachadh ann ar n-uile dhleasanasan agus chleachdaidhean cràbhach, agus an barrachd speis agus tairisneachd a' nochdadh do gach aon a ta an dàimh ruinn, ma's ann an inbhe àrd, no iosal, no an coimeas inbhe; no dhoibh-sàna ris am beil sinn air ar n-aonadh le ceanglaichean nàduir, càirdeis, no gràis,—treòraichidh iad sinn gu “gach mi-dhiadhachd agus ana-miann saoghalta àicheadh, agus ar beatha a chaitheamh gu stuama, gu cothromach, agus gu diadhaidh anns an t-saoghal so làthair, air dhuinn sìuil a bhi againn ris an dòchas bhcanachte sin, eadhon foillsachadh glòire an Dé mhòir, agus ar Slànuighit Iosa Crìosd; a thug e-féin air ar son, chum gu'n saoradh e sinn o gach aingidheachd, agus gu'n glanadh e dha féin sluagh sònraichte, eudmhor mu dheadh oibribh,” Titus ii. 12, 13, 14.

LATELY PUBLISHED, Price THREEPENCE,
CARAID A' PHEACAICH.
(*The Sinner's Friend, in Gaelic.*)

PUBLISHED BY G. GALLIE, GLASGOW:
OLIVER & BOYD, EDINBURGH: A. GARDNER, PAISLEY:
JOHN HISLOP, GREENOCK: A. M'EWAN, CAMPBELTON:
D. M'DONALD, CRIEFF.

Just Published, (*Eighth Thousand*) Price One Penny,

A CATECHISM

ON THE

LORD'S SUPPER,

FOR THE USE OF YOUNG COMMUNICANTS, AND THE MORE
ADVANCED CLASSES OF SABBATH SCHOOLS.

BY A SABBATH SCHOOL TEACHER.

OPINIONS OF THE PRESS.

"We have examined this Catechism with some care. It seems to us to contain clear and scriptural views of Divine truth on the important subject of which it treats; and to be well fitted to guard inquirers against prevailing errors, and to prepare young communicants for the due and profitable participation of the Lord's Supper."—*Scottish Guardian*.

"A brief and comprehensive view of the doctrines and duties connected with the ordinance of the Supper. It is sound in doctrine, simple in expression, and REMARKABLY CHEAP in price."—*Christian Journal*.

"The Catechism of the Sabbath school Teacher is a brief and cheap work, composed by one who appears to have had some experience in the labours of tuition."—*Free Church Magazine*.

"Sound in doctrine, and generally simple and concise in its statements and explanations."—*United Secession Magazine*.

PAISLEY, ALEX. GARDNER:

EDINBURGH, J. JOHNSTONE, AND OLIVER & BOYD—GLASGOW,
M. OGLE & SON, W. COLLINS, D. BRYCE, and G. GALLIE—
LONDON, HOULSTON & STONEMAN.